

Præsident Thomas S. Monson

Til vi ses igen

Vi må holde ud til enden, for vores mål er evigt liv i vor himmelske Faders nærhed.

Mine brødre og søstre, mit hjerte er fyldt, når vi nu afslutter denne vidunderlige generalkonference i Kirken. Vi er blevet fodret åndeligt, mens vi har lyttet til råd og vidnesbyrd fra dem, der har deltaget i hvert møde. Jeg er sikker på, at jeg taler for alle medlemmer overalt, når jeg udtrykker min dybe påskønnelse for de sandheder, vi er blevet undervist i. Vi kunne gentage ordene, som står i Mormons Bog, fra dem, der hørte kong Benjamins store tale, og alle med én røst råbte og sagde: Ja, vi tror alle de ord, som du har talt til os; og vi ved også, at de er visse og sande som følge af Herren den Almægtiges Ånd.¹

Jeg håber, at vi tager os tid til at læse konferencetalerne, som bliver trykt i novembernummeret af *Liahona*, for de fortjener vores omhyggelige studium.

Sikken velsignelse det er, at vi har kunnet mødes her i dette storslåede Conferencecenter, i fred, komfort og tryghed. Vi har oplevet en hidtil uset dækning af konferencen, som strækker sig over kontinenter og oceaner til mennesker overalt. Selvom vi fysisk er langt fra mange af jer, så kan vi mærke jeres ånd og sender vores kærlighed og påskønnelse til jer.

Til de af vore brødre, som er blevet afløst ved denne conference, vil jeg gerne udtrykke en dybfølt taknemlighed fra os alle for jeres mange års hengivne tjeneste. Utallige personer er blevet velsignet af jeres bidrag til Herrens værk.

Tabernakelkoret og andre kor, som har deltaget i møderne, har bidraget med en i sandhed himmelsk musik, der har understreget og forskønnet alt andet, der har foregået. Jeg takker jer for at dele jeres musikalske talenter og evner med os.

Jeg elsker og værdsætter mine trofaste rådgivere, præsident Henry B. Eyring og præsident Dieter F. Uchtdorf. De er vitterligt mænd med visdom og forståelse, og deres indsats er uvurderlig. Jeg kunne ikke gøre alt det, som jeg bliver bedt om at gøre, uden deres støtte og hjælp. Jeg elsker og beundrer mine brødre i De Tolv Apostles Kvorum og alle i De Halvfjerds' Kvorummer og i Det Præsiderende Biskopråd. De tjener uselvsk og effektivt. Tilsvarende udtrykker jeg min påskønnelse for de kvinder og

mænd, der tjener som ledere i Kirkens organisationer.

Vi er rigt velsignede ved at have Jesu Kristi genoprettede evangelium. Det giver svar på spørgsmål om, hvor vi kom fra, hvorfor vi er her, og hvor vi skal hen, når vi forlader dette liv. Det giver mening og formål og håb i vores liv.

Vi lever i en urolig verden, en verden med mange udfordringer. Vi er her på denne jord for at klare vore personlige udfordringer efter bedste evne for at lære af dem og overvinde dem. Vi må holde ud til enden, for vores mål er evigt liv i vor himmelske Faders nærhed. Han elsker os og ønsker intet mere, end at vi må få succes med dette mål. Han vil hjælpe os og velsigne os, når vi påkalder ham i vore bønner, når vi studerer hans ord, og når vi adlyder hans befalinger. Deri ligger tryghed; deri ligger fred.

Må Gud velsigne jer, mine brødre og søstre. Jeg takker for jeres bønner på egne vegne og på vegne af alle generalautoriteterne. Vi er dybt taknemlige for jer og for alt det, I gør for at fremme Guds rige på jorden.

Må himlens velsignelser være med jer. Må jeres hjem være fyldt med kærlighed og høflighed og med Herrens Ånd. Må I konstant være jeres vidnesbyrd om evangeliet, så det må være en beskyttelse mod Satans prøvelser.

Konferencen er nu forbi. Må vi komme sikkert hjem. Må den ånd, som vi har mærket her forblive hos os, når det igen bliver hverdag. Må vi vise større venlighed over for hinanden, må vi altid være beskæftiget med at udføre Herrens værk.

Jeg elsker jer, jeg beder for jer. Jeg siger nu farvel indtil vi ses igen om seks måneder. I vor Herres og Frelseres, ja, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTE

1. Mosi 5:2.

Julie B. Beck

Hjælpeforeningens hovedpræsident

»Døtre i mit rige«: Hjælpeforeningens historie og virke

Studie af Hjælpeforeningens historie definerer og udtrykker, hvem vi er som vor Frelser, Jesu Kristi, disciple.

Dette møde er en gave til alle vor himmelske Faders døtre, som ønsker at lære hans ånd og vilje at kende samt forstå deres ansvar i hans plan. Jeg har besøgt mange af jer det sidste år, og jeg er blevet rørt, når jeg har set ind i jeres øjne, omfavn timer, leet sammen med jer, grædt sammen med jer og hørt om jeres sorger, glæder og sejre. I er hver især mere dyrebare end beskrives kan, og vor himmelske Fader kender jer. Som Guds døtre forbereder I jer til evige opgaver, og I har hver især en kvindes identitet, natur og ansvar. Fremgangen for familier, lokalsamfund, denne kirke og den dyrebare frelsesplan afhænger af jeres trofasthed. O, kære søstre, vi elsker jer og beder for jer!

Vi befinder os alle midt i vores eget personlige jordeliv. To søstre, jeg for nylig har mødt, repræsenterer, hvordan man lever trofast. Den ene søster bor i det centrale Brasilien. Hendes smukke, røde murstenshus i en have

med rød jord og omringet af en rød murstensvæg er et tilflugtssted fra verden udenfor. Hendes kvikke børn ved, hvordan man synger primarysange, og på væggene i hendes hjem hænger billeder af Frelseren, templer og Guds profeter, der er taget fra *Liahona*. Det krævede personlige ofre, at hun og hendes mand kunne blive beseglet i templet, så deres børn kunne blive født i pagten. Hun fortalte mig, at hun altid beder om, at Herren må styrke og inspirere hende til at opdrage sine børn i evangeliets lys, sandhed og kraft.

En anden søster bor alene i en lille lejlighed på 80. etage i Hong Kong. Hun har nogle fysiske problemer, men hun er glad og uafhængig. Hun er det eneste medlem af Kirken i sin familie. På en lille hylde står hendes skrifter, hjælpeforeningshæfter og andre af Kirkens bøger. Hun har skabt et tilflugtssted i sit hjem, der er fyldt med Ånden, og hun er et lys for alle i sin gren.